

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
POSAVSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ODŽAKU
Broj predmeta: 25 0 Ps 041394 18 Pž
Odžak, 26.02.2018. godine

Kantonalni sud u Odžaku, u vijeću sastavljenom od sudije Dženete Pašalić, kao predsjednika vijeća, te sudija Spomenke Jenko i Joze Anđića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja-protivtuženog JP „Komunalac“ d.o.o. O. ..., koga zastupa v.d. direktora I. Š. iz O., a njega punomoćnik Aladin Mujkanović, advokat iz T., protiv prvotuženog-protivtužitelja „Ćosićpromex“ d.o.o. U. ..., kojeg zastupa direktor M. Č. iz U., a njega punomoćnici Bakir Ljubović i Dženana Ljubović, advokati iz Z. i drugotuženog Građevinskog fakulteta S. – Instituta za materijale i konstrukcije, kojeg zastupa dekan prof. dr. M. H. ..., a njega punomoćnik Nermin Mulalić, advokat iz S., uz sudjelovanje umješaca na strani tužitelja-protivtuženog „Agencije za vodno područje rijeke Save“ iz S. koju zastupa Zajednički advokatski ured Jasmir Muratović, Tanja Hadžagić i Ilvana Bijedić iz S. i umješaca na strani tužitelja-protivtuženog Opštine Odžak, koju zastupa Opštinsko pravobraniteljstvo Odžak, radi ispunjenja ugovornih obveza i naknade štete po tužbi v.p.s. 623.634,82 KM, te radi izvršenja ugovornih obveza i neosnovanog bogaćenja po protutužbi v.p.s. 325.216,51 KM, odlučujući o žalbama tužitelja-protivtuženog JP „Komunalac“ d.o.o. O., prvotuženog-protivtužitelja „Ćosićpromex“ d.o.o. U., umješaca na strani tužitelja-protivtuženog „Agencije za vodno područje rijeke Save“ iz S., umješaca na strani tužitelja-protivtuženog Opštine Odžak, izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Orašju broj: 25 0 Ps 041394 15 Ps od 14.12.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.02.2018. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalbe tužitelja- protivtuženog, umješaca na strani tužitelja, Agencije za vodno područje rijeke Save, umješaca na strani tužitelja ,opštine Odžak i žalba prvotuženog odbijaju se kao neosnovane, a prvostepena presuda se potvrđuje.

Odbijaju se zahtjevi tužitelja - protivtuženog, umješaca na strani tužitelja-protivtuženog, Agencije za vodno područje rijeke Save, umješaca na strani tužitelja-protivtuženog , Opštine Odžak i prvotuženog za naknadu troškova za sastav žalbe.

Odbijaju se zahtjevi prvotuženog i drugotuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom prvim izreke pobijane presude odbijen je kao neutemeljen tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženog kojim je traženo da se obvežu tuženi „Ćosićpromex“ d.o.o. U. i Građevinski fakultet S. – Institut za materijale i konstrukcije da u roku od 30 dana

otklone štetu koju su pričinili tužitelju-protutuženom JP „Komunalac“ d.o.o. O. neizvršenjem ugovornih obveza I-tuženog-protivtužitelja „Ćosićpromex“ d.o.o. U. iz U. o izvođenju radova radi izgradnje vodotornja V=500 m³ u Općini O. br. 01-142-OT.POS-2/12 od 14.12.2012. godine, Aneksa ugovora o izgradnju vodotornja V=500 m³ u Općini O. br. 01-142-OT.POS-2/12 od 30.01.2014. godine i Ugovora o izvođenju dodatnih radova na izgradnji vodotornja V=500 m³ u Općini O. u skladu sa glavnim projektom vodotornja br. 01-01-65-PREG.POS-1/14 od 25.07.2014. godine i neizvršenjem ugovornih obaveza II-tuženog Građevinskog fakulteta S. – Instituta za materijale i konstrukcije iz Ugovora za pružanje usluge nadzora nad izvođenjem radova na izgradnji vodotornja V=500 m³ u Općini O. br. 01-214-KZ-10/12 od 01.02.2013. godine, tako da u ostavljenom roku I-tuženi-protivtužitelj „Ćosićpromex“ d.o.o. U. uz građevinski nadzor II-tuženog Građevinskog fakulteta S. – Instituta za materijale i konstrukcije završi izgradnju objekta vodotoranj V=500 m³ u Općini O. u skladu sa glavnim projektom br. 59-GP-09/09 izrađenog od strane projektanta „Cubus“ d.o.o. L., ili da tuženi tužitelju zbog neispunjenja ugovornih obveza i pričinjene štete solidarno isplate novčani iznos od 623.634,82 KM sa zateznim kamatama koje se imaju računati od prvog narednog dana nakon izvršenog plaćanja i to na iznos od 279.786,89 KM od 30.05.2013. godine pa do isplate, na iznos od 106.685,36 KM od 24.07.2013. godine pa do isplate, na iznos od 102.503,90 KM od 17.09.2013. godine pa do isplate, na iznos od 114.212,92 KM od 01.03.2014. godine pa do isplate, na iznos od 17.550,00 KM od 05.03.2013. godine pa do isplate i na iznos od 2.895,75 KM od 11.07.2013. godine pa do isplate, kao i da mu ovi tuženici solidarno naknade troškove postupka u roku od 30 dana.

Stavom drugim izreke pobijane presude odbijen je kao neutemeljen tužbeni zahtjev tužitelja-protivtuženog, kojim je traženo da se obveže I-tuženik-protivtužitelj „Ćosićpromex“ d.o.o. U. da tužitelju-protivtuženom JP „Komunalac“ d.o.o. O. na ime ugovorene kazne – penala zbog neizvođenja radova u ugovorenom roku iz Ugovora o izgradnji vodotornja V=500 m³ u Općini O. br. 01-142-OT.POS-2/12 od 14.12.2012. godine i Ugovora o izvođenju dodatnih radova na izgradnji vodotornja V=500 m³ u općini O. u skladu sa Glavnim projektom vodotornja br. 01-01-65-PREG.POS-1/14 od 25.07.2014. godine isplati iznos od 95.956,10 KM sa zakonskim zateznim kamatama računajući od 18.11.2015. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate.

Stavom trećim izreke pobijane presude obavezan je tužitelj-protivtuženi JP „Komunalac“ d.o.o. O. da I-tuženom-protivtužitelju „Ćosićpromex“ d.o.o. O. na ime neutemeljeno realizirane bankovne garancije isplati iznos od 85.224,43 KM sa zakonskom zateznom kamatom računajući od dana 13.04.2016. godine kao dana podnošenja protutužbe pa do isplate u roku od 30 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Stavom četvrtim izreke pobijane presude odbijen je kao neutemeljen protivtužbeni zahtjev I-tuženog-protivtužitelja „Ćosićpromex“ d.o.o. U. u dijelu u kojem je tražena isplata iznosa od 239.992,21 KM na ime dijela neizvršenih ugovornih obveza zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos počevši od dana podnošenja protivtužbe pa do isplate.

Stavom petim izreke pobijane presude obavezan je tužitelj-protivtuženi JP „Komunalac“ d.o.o. O. da na ime troškova parničnog postupka I-tuženiku-protivtužitelju „Ćosićpromex“ d.o.o. U. isplati iznos od 27.814,50 KM, te II-tuženiku Građevinskom fakultetu S. – Institutu za materijale i konstrukcije iznos od 14.272,14 KM u roku od 30 dana od dana primitka prepisa presude.

Stavom šestim izreke pobijane presude sa viškom zahtjeva preko dosuđenih iznosa troškova postupka prvotuženi-protivtužitelj i drugotuženi su odbijeni.

Stavom sedmim izreke pobijane presude odbijeni su kao neutemeljeni zahtjevi umješača Agencije za vodno područje rijeke Save i Opštine Odžak za naknadom troškova postupka.

Protiv navedene presude žalbu su blagovremeno izjavili: tužitelj, protivtuženi, umješač na strani tužitelja - protivtuženog Agencija za vodno područje rijeke Save, umješač na strani tužitelja - protivtuženog Opština Odžak i prvotuženi.

Tužitelj- protivtuženi prvostepenu presudu pobija u dijelu, kojim je odbijen njegov tužbeni zahtjev prema oba tužena – stav prvi izreke i u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja prema tuženom „Ćosićpromex“ d.o.o. U. – stav drugi izreke, u dijelu kojim je usvojen protivtužbeni zahtjev tuženog „Ćosićpromex“ d.o.o. U. protivtužitelja za isplatu bankovne garancije- stav treći izreke, kao i u dijelu kojim je odlučeno da tužitelj tuženim nadoknadi troškove postupka – stav peti izreke zbog: povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi predlaže da se njegova žalba uvaži i prvostepena presuda preinači tako da se usvoje svi njegovi tužbeni zahtjevi, a odbiju postavljeni protivtužbeni zahtjevi prvotuženog-protivtužitelja ili podredno da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, te da se tuženi obavežu da mu solidarno nadoknade troškove prvostepenog parničnog postupka, kao i troškove žalbenog postupka, koliko oni budu na kraju iznosili.

Umješač na strani tužitelja - protivtuženog, Agencija za vodno područje rijeke Save prvostepenu presudu pobija u svim dijelovima, osim u dijelu u kojem je odbijen protivtužbeni zahtjev prvotuženog za potraživanje iz osnova neizvršenih ugovornih obaveza zbog: povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi predlaže da se njegova žalba uvaži i prvostepena presuda preinači u osporenom dijelu u smislu žalbenih navoda uz obavezivanje tuženih za naknadu troškova prvostepenog parničnog postupka kao i troškova žalbenog postupka.

Umješač na strani tužitelja Opština Odžak u cjelosti pobija prvostepenu presudu zbog: povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi predlaže da se njegova žalba uvaži, a prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se pobijana presuda preinači u smislu žalbenih navoda.

Prvotuženi – protivtužitelj žalbom pobija prvostepenu presudu u stavu četiri izreke zbog: pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi predlaže da se njegova žalba uvaži, a prvostepena presuda preinači u stavu četiri izreke tako da se tužitelj-protivtuženi obaveže da mu isplati iznos od 239.992,21 KM na ime dijela neizvršenih ugovornih obaveza, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, počevši od dana podnošenja protivtužbe pa do isplate, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi traži da mu se dosude troškovi za sastav žalbe, uvećani za PDV.

Prvotuženi je podnio odgovore na žalbe izjavljene od strane tužitelja – protivtuženog i umješača na strani tužitelja. U žalbi predlaže da se žalbe tužitelja i oba umješača odbiju kao neosnovane.

Drugotuženi je podnio odgovor na žalbu tužitelja, odgovor na žalbu umješača na strani tužitelja Agencije za vodno područje rijeke Save i umješača na strani tužitelja Opštine Odžak u kojima navodi da je pobijana presuda pravilna i zakonita, te predlaže da se žalbe tužitelja i umješača na strani tužitelja odbiju kao neosnovane, a prvostepena presuda potvrdi.

Odgovor na žalbu prvotuženog - protivtužitelja nisu podnijeli tužitelj i umješači na strani tužitelja.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu, u kome se pobija žalbama, u granicama žalbenih razloga, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. ZPP FBiH („Službene novine FBiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Predmet ovog spora je tužbeni zahtjev tužitelja - protivtuženog, kojim je tražio da se tuženi obavežu na ispunjenje ugovornih obaveza i naknadu štete i isplatu ugovorene kazne

(penala), sa zakonskim zateznim kamatama.

Predmet spora je i protivtužbeni zahtjev prvotuženog – protivtužitelja, kojim je tražio da se tužitelj – protivtuženi obaveže da mu isplati iznos od 85.224,43 KM na ime neosnovano realizovane bankovne garancije, kao i iznos od 239.992,21 KM na ime dijela neizvršenih ugovornih obaveza zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos počevši od dana podnošenja protivtužbe pa do isplate.

Odlučujući o tužbenom i protivtužbenom zahtjevu prvostepeni sud je odlučio kao u izreci pobijane odluke, a ocjenom brojnih izvedenih dokaza, koja je po mišljenju ovog suda izvršena u smislu odredaba člana 8. ZPP FBiH je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

Tužitelj-protivtuženi kao naručilac radova i prvotuženi-protivtužitelj kao izvođač radova su dana 14.12.2012. godine. zaključili ugovor o izvođenju radova radi izgradnje vodotornja u opštini O..

Tužitelj je zaključio ugovor i sa drugotuženim o nadzoru, kojim se drugotuženi obavezao da će vršiti građevinski nadzor izgradnje vodotornja.

Navedenim ugovorom od 14.12.2012. godine prvotuženi obavezao da će radove izvršiti prema projektnoj i tenderskoj dokumentaciji. Ugovorena cijena radova je iznosila 852.244,27 KM sa PDV, a sredstva je osigurala Agencija za vodno područje rijeke Save i Fond za zaštitu okoliša Federacije BiH.

Rok za izvođenje radova po tom ugovoru je 180 dana od dana potpisivanja, a ugovorom je bilo predviđeno da je izvođač radova dužan podnositi privremeni izvještaj, odnosno privremene situacije, da je dužan u tim situacijama iskazivati iznose od 10% retencije, kao i da je nadzorni organ dužan pregledati završene radove i izvođačev izvještaj, te odobriti iznos koji će biti plaćen izvođaču radova. Predviđeno je i da se okončana situacije dostavi nakon završenog probnog rada i primopredaje vodotornja, da poslije izvršene ovjere i privremeno okončane situacije od strane nadzornog organa privremenu situaciju obavezno pregleda i ovjerava tužitelj-protivtuženi.

Ugovorom je takođe predviđeno da će izvođač radova dostaviti garanciju za dobro izvršenje ugovora u obliku bezuslovne bankarske garancije u visini od 10% od ukupne vrijednosti ugovora. Nadalje je ugovoreno da garancija počinje teći prvog narednog dana od dana zaključivanja ugovora, a ugovorena je i ugovorna kazna – penali tako da je određeno da je za svaki dan zakašnjenja poslije predviđenog datuma završetka radova izvođač radova dužan ugovornom organu platiti penali u iznosu od 0,5% od ukupno ugovorene cijene po tom ugovoru do maksimuma od 10% od ukupne cijene.

Dana 13.12.2012. godine izdata je bezuslovna bankarska garancija kojom se banka obavezala korisniku garancije – tužitelju- protivtuženom da na prvi poziv plati iznos od 10% od ukupno utvrđenog iznosa u ugovoru, a najviše do iznosa kod 85.224,43 KM, i to ukoliko izvođač ne ispuní odredbe predviđene ugovorom koje se odnose na traženu garanciju.

Na dan potpisivanja ugovora od 14.12.2012. godine prvotuženom – protivužitelju je uručen glavni projekat izgradnje vodotornja koji je sačinio projektanti „Cubus“ d.o.o. L.. Reviziju tog projekta je izradila tvrtka „NNM Inžinjeri“.

Prema izvještaju o reviziji glavnog projekta od strane navedenog revizora su utvrđeni nedostaci glavnog projekta. Nakon prijema i pregleda glavnog projekta prvotuženi je nadzornom organu dostavio podnesak o uočenim nedostacima na projektu vodotornja u kojem je navedeno da se predmjer iz dostavljenog projekta ne slaže sa predmjerom koji je prvotuženi – protivužitelj obuhvatio ponudom, pa se materijal Č0361 treba zamijeniti materijalom Č0363, da bi trebalo uraditi definisanje unutrašnjeg oblaganja rezervoara, usuglasiti crteže i predmjere, unutrašnjost rezervoara obojiti bojom za prehrambenu industriju, usuglasiti svu tehničku dokumentaciju sa predmjerom i definisati debljine ploča za vezivanje.

Nakon ovog drugotuženi je uputio podnesak tužitelju-protivtuženom iz kojeg proističe da je njemu dana 11.02.2013. godine dostavljena kompletna dokumentacija, da su nakon pregleda konstruktivnog dijela projekta uočene primjedbe, da projekat nije dopunjen primjedbama revizora, što znači da revizija nije okončana, da je konceptualno dato loše rješenje koje se odnose na zatege i projektovano uklještenje, da proračunski model i kontrola omotača nije adekvatna, da nedostaje specifikacija materijala za čelik i da bi bilo neophodno prije početka radova otkloniti veći dio navedenih primjedbi.

Nakon uočenih problema u glavnom projektu održan je sastanak u O. na inicijativu izvođača radova zbog uočenih nedostataka i neusaglašenosti glavnog projekta sa tenderskom dokumentacijom. Na tom sastanku su bili prisutni predstavnik Agencije za

vodno područje rijeke Save, predstavnik projektanta, predstavnik revizora, predstavnici izvođača radova, predstavnici nadzornog organa i predstavnici investitora. Nisu usvojeni neki konkretni zaključci, ali je naknadno sačinjen dopis koji je upućen glavnom projektantu u kojem je navedeno da su zaključci sastanka bili da je izvođač obavezan sačiniti izvedbeni projekat, kojim treba razraditi pojedine detalje projekta koje je obavezan da ovjeri projektant glavnog projekta. Istim aktom je projektant pozvan da se izjasni o nedostacima uočenim na projektu i nađe mogućnost otklanjanja nedostataka.

Radovi na izgradnji objekta su počeli 18.03.2013. godine. Nadzorni organ je upisao u građevinski dnevnik od 19.03.2013. godine, primjedbe na projektnu dokumentaciju i konstatovao da ne postoji spremnost projektanta na saradnju u izradi izvedbenog projekta. Nakon navedenog prvotuzeni počinje aktivnosti na izradi izvedbenog projekta. Radovi na izvođenju čelične konstrukcije su započeli dana 26.03.2013. godine na temelju glavnog projekta.

Dana 23.04.2013. godine održan je sastanak između sudionika u građenju na kojem je predstavnik izvođača radova naveo podatak da je utvrdio nedostatak od oko 30 tona čelika u okviru predmjera radova iz tenderske dokumentacije koja poskupljuje investiciju za oko 120.000,00 KM.

Dana 23.04.2013. godine obustavljeni su radovi na izgradnji temeljne konstrukcije, da bi nakon toga dana 27.04.2013. godine obustavljeni radovi i na izradi čelične konstrukcije. Međutim, isti su nastavljani dana 29.04.2013. godine, a radovi na temeljnoj konstrukciji su nastavljani 16.06.2013. godine i vršeni na osnovu izvedbenog projekta.

Izvođač radova je investitoru dostavljao privremene situacije. Prvu privremenu situaciju mu je dostavio dana 22.05.2013. godine na iznos od 279.786,89 KM. Situacija je isplaćena izvođaču. Nadzorni organ je uz privremenu situaciju, koju je ovjerio investitoru dostavio i izvještaj o nadzoru u kojem je navedeno da su radovi po toj situaciji u saglasnosti sa važećim propisima. Nadzorni organ je u međuvremenu tužitelju-protivtuženom ispostavio račune za svoje usluge i to dana 04.02.2013. godine u iznosu od 17.550,00 KM i dana 26.06.2013. godine u iznosu od 2.895,75 KM koje mu je tužitelj – protivtuženi platio. Nakon toga izvođač je dostavio drugu privremenu situaciju, koja je plaćena od strane tužitelja-protivtuženog dana 23.07.2013. godine.

Nadzorni organ je tužitelju dostavio izvještaj uz tu situaciju u kojem je ponovo naveo da su izvršeni radovi po toj situaciji u skladu sa propisima i normama, ali je dostavio i dopunu izvještaja od 09.08.2013. godine u kojoj je obavijestio tužitelja da su se u toj drugoj situaciji pojavili vantroškovnički radovi. Nakon toga izvođač je tužitelju dana 06.09.2013. godine dostavio treću privremenu situaciju koja je plaćena istog dana. U izvještaju nadzornog organa uz tu situaciju je navedeno da se pojavljuju određeni elementi konstrukcije koji nisu obuhvaćeni predmjerom radova glavnog projekta, te da je izrada ovih radova odobrena od strane nadzora i neće izaći izvan predviđenog finansijskog okvira.

Dana 13.11.2013. godine izvođač je pripremio i četvrtu privremenu situaciju koja je plaćena dana 28.02.2014. godine. U izvještaju nadzornog organa uz tu situaciju je navedeno da su radovi u saglasnosti sa važećim propisima. Dana 26.10.2013. godine tužitelju je dostavljen izvedbeni projekat.

Na sastanku održanom dana 21.11.2013. godine konstatovano je da su radovi prema četvrtoj privremenoj situaciji izvedeni 80% od ukupno ugovorene količine, pa su se na

tom sastanku investitor i izvođač usaglasili da će napraviti i potpisati anex ugovora kojim će definisati konačni rok za izvođenje radova i cijenu izvedbene dokumentacije. Nakon toga dana 02.12.2013. godine tužitelj-protivtuženi „NNM Inžinjeri“ d.o.o. T. zaključuju ugovor kojim se ovaj posljednji obavezuje izvršiti reviziju izvedbenog projekta vodotornja, nakon čega istu sačinjava i investitoru dostavlja izvještaj u kojem su stavljene primjedbe na izvedbeni projekat. U izvještaju je navedeno da u priloženom stepenu obrade projekat ne može biti prihvaćen u daljnjoj realizaciji objekta.

Nakon ovog izvještaja održava se novi sastanak na kojem se donosi zaključak kojim se projektant izvedbenog projekta zadužuje da postupi po primjedbama revizora i da dopunjeni izvedbeni projekat dostavi investitoru, koji će doradene primjedbe izvedbenog projekta proslijediti revizoru. „NNM Inžinjeri“ nakon toga dostavlja izvještaj o reviziji dopunjenog izvedbenog projekta u kojem se iznosi zaključak da su učinjene neophodne ispravke, da je statički proračun dopunjen i da se u konačnici projekat prihvata od strane revizora kao tehnički ispravan i potpun.

Nakon toga dana 30.01.2014. godine tužitelj-protivtuženi prvotuženi-protivtužitelj zaključuju anex ugovora o izvođenju radova u kojem je konačan rok za izvođenje svih radova koji su predmet tog ugovora 01.03.2014. godine. Ovim anexom je izmijenjena ranija odredba člana 19. ugovora od 14.12.2012. godine, te je navedeno da su sastavni dijelovi tog ugovora projektna dokumentacija glavnog projekta izgradnje vodotornja, tenderska dokumentacija, predmjer i predračun radova iz izvedbenog projekta po kojem se obračunavaju privremene i okončana situacija i ponuda izvođača po osnovu ugovora od 14.12.2012. godine.

Dana 25.02.2014. godine izvođač je pripremio petu privremenu situaciju, koja je potpisana i ovjerena od strane izvođača i nadzornog organa, ali nije ovjerena od strane investitora, niti od supervizora projekta Agencije za vodno područje rijeke Save.

Dana 28.02.2014. godine direktor izvođača radova daje izjavu da će se nastavak radova po usvojenom i revidiranom izvedbenom projektu i okončana situacija sa okončanom fakturom prilagoditi sa glavnim projektom, te da se prilagođavanje odnosi na ugradnju sajli za sidrenje tornja. U očitovanju na izvedbeni projekat od 25.03.2014. godine, projektanta glavnog projekta je iznesen stav da izvedbeni projekat, koji je izgradio izvođač nije u skladu sa glavnim projektom, koji je izradio projektant „Cubus“ d.o.o. L.. Nakon toga tužitelj dostavlja prvotuženom poziv u kojem se između ostalog navodi da je predmet pregovaračkog postupka dodjela ugovora pod nazivom nepredviđeni radovi, u kome se navodi da predmetni radovi nisu uključeni u osnovni ugovor od 14.12.2012. godine, da su proistekli uslijed grešaka u glavnom projektu, pa dana 09.07.2014. godine tužitelj donosi odluku kojom prvotuženom odabire kao najpovoljnijeg ponuđača za izvođenje dodatnih radova. U međuvremenu izvođač je izradio i šestu privremenu situaciju dana 06.05.2014. godine, koja je ovjerena od strane izvođača i od strane nadzora.

Shodno provedenom postupku dana 25.07.2014. godine tužitelj i prvotuženi zaključuju ugovor o izvođenju dodatnih radova na izgradnji vodotornja u opštini O.. Navedenim ugovorom izvođač se obavezao da će radove koji su predmet ugovora izvršiti prema svojoj ponudi, a da je rok za izvođenje radova 15 dana od dana zaključenja ugovora o dodatnim radovima. Tim ugovorom je predviđeno da će se plaćanje vršiti prema ispostavljenoj situaciji, koja će nakon što je ovjerena biti plaćena u roku od 15 dana od dana ovjere, a navedeno je da su sastavni dijelovi tog ugovora tenderska dokumentacija, predmjer i predračun radova, ponuda izvođača i odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Nakon zaključenja navedenog ugovora o izvođenju dodatnih radova

sudionici građenja su pokušavali da nađu način za usklađivanje projektne dokumentacije, odnosno izvedbenog projekta i glavnog projekta, kao i izmjenu i dopunu odobrenja za građenje.

Nadzorni organ je u vezi sa navedenim 04.04.2015. godine tužitelju dostavio preporuku za izmjenu građevinske dozvole u kojoj je navedeno da su se stekli uslovi za izmjenu građevinske dozvole. Dana 14.03.2016. godine tužitelj je Privrednoj banci Sarajevo podnio zahtjev za isplatu iznosa od 85.224,43 KM na osnovu bezuslovne garancije, te je banka navedeni iznos 17.03.2016. godine i isplatila tužitelju.

Radovi na izgradnji predmetnog objekta nisu završeni u roku, a izgradnja istog nije završena u skladu sa glavnim projektom, tenderskom dokumentacijom i rješenjem o odobrenju za izvođenje radova zbog njihove međusobne neusklađenosti.

Stepen izgrađenosti na osnovu stepena završetka pojedinih pozicija na osnovu ugovora od 14.12.2012. godine i ugovora od 25.07.2014. godine iznosi 59%, a na osnovu izvedbenog projekta odnosno anexa ugovora iznosi 74%. Stepenn izgrađenosti sa aspekta potrebnih finansijskih ulaganja gledajući na ugovore od 14.12.2012. godine i od 25.07.2014. godine iznose 73%, a gledajući na izvedbeni projekat, odnosno anex ugovora od 30.01.2013. godine iznosi 93%.

Ukupna vrijednost izvedenih radova iznosi 795.394,25 KM, neizvedeni radovi prema ugovoru iz 2012. godine i ugovoru iz 2014. godine iznose 232.139,46 KM. Ukupna vrijednost radova koji su izvedeni i definisani u izvedbenom projektu, a nisu sastavni dio predmjera i predračuna navedenih ugovora iz 2012. i 2014. godine iznosi 70.419,74 KM, dok ukupna vrijednost viškova izvedenih radova u odnosu na predmjer i predračun naprijed navedenih ugovora iz 2012. i 2014. godine iznosi 50.402,78 KM, a ukupna vrijednost manjkova radova prema istim ugovorima iznosi 52.773,31 KM.

Radovi na izgradnji objekta su bili obustavljeni na terenu dana 12.03.2014. godine, o čemu su obaviještene sve strane u građenju, a radovi koji su izvedeni na vodotornju nisu u potpunosti u skladu sa glavnim projektom.

Izvršeni radovi u odnosu na ugovor o dodatnim radovima od 25.07.2014. godine podrazumijevali su prema tom ugovoru izvođenje radova na temelju glavnog projekta, a u trenutku potpisivanja tog ugovora građevinski radovi koji su izvedeni na osnovu izvedbenog projekta su bili skoro u potpunosti završeni, što znači da radovi koji su izvedeni po osnovu navedenog ugovora iz 2014. godine nisu u potpunosti u skladu sa ugovorom o dodatnim radovima. Radovi po petoj privremenoj situaciji su u cjelosti izvedeni, a po šestoj privremenoj situaciji postoje pozicije koje nisu u saglasnosti sa tenderskom dokumentacijom, ali su u saglasnosti sa izvedbenim projektom. U okviru anexa ugovora od 30.01.2013. godine verifikovane su jedinične cijene za pozicije radova koje su u okviru glavnog projekta izostavljene, nakon čega je potpisan ugovor o dodatnim radovima koji je podrazumijevao izvođenje radova prema glavnom projektu, pri čemu je navedeni anex u suprotnosti sa ugovorom o dodatnim radovima, a oba dokumenta su sačinjena i potpisana pri stepenu izgrađenosti vodotornja kakav je bio u trenutku uviđaja na licu mjesta.

Suprotno stavu žalbe tužitelja - protivtuženog, te žalbi oba umješaca na strani tužitelja - protivtuženog ovaj sud smatra da su navedena činjenična utvrđenja pravilna i potpuna i da nisu dovedena u sumnju njihovim žalbama, a nadalje smatra da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi pravilno primijenio materijalno pravo i nije učinio bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Tužitelj nije u pravu kada u žalbi tvrdi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je pravni odnos između tužitelja – protivtuženog i prvotuženog - protivtužitelja prestao raskidom ugovora po samom zakonu i da su raskidom prestale sve obaveze po njemu(pa i pravo na traženje završe izgradnju objekta) , a da je ugovor rasknut ex. lege istekom roka za izvršenje ugovora iz 2014. godine, odnosno dana 10.08.2014. godine .

Takođe nije u pravu kada tvrdi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je anex ugovora zaključen između parničnih stranaka dana 30.01.2014. godine, a ne 03.01.2014. godine , koji je naveden u uvodnom tekstu ugovora . Stoga, tužitelj- protivtuženi pogrešno smatra da prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije pravilno odlučio o njegovom tužbenom zahtjevu.

Nadalje, nije u pravu ni kada u žalbi tvrdi da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da su sastavni dijelovi tog anexa predmjer i predračun radova iz izvedbenog projekta i da je tužitelj – protivtuženi dao svoju pisanu saglasnost na izvršene izmjene radova, odnosno na glavni projekat, zbog čega je odbio njegov tužbeni zahtjev za naknadu štete i isplatu penala, a nadalje griješi i kada tvrdi da tužitelja nije trebalo obavezati da prvotuženom - protivtužitelju isplati bankovnu garanciju i da je pogrešno prvostepeni sud odlučio kada je odbio njegov tužbeni zahtjev u odnosu na oba tužena.

Naime, odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva tužitelja - protivtuženog za otklanjanje štete koju su tuženi prčinili tužitelju – protivtuženom, na način da se prvotuženi obaveže, uz građevinski nadzor drugotuženog da završi izgradnju objekta u skladu sa glavnim projektom, ili da se tuženi zbog neispunjenja ugovornih obaveza i prčinjene štete obavežu da solidarno isplate novčani iznos naveden u prvom stavu izreke pobijane presude, te da prvotuženi- protivtužitelj tužitelju- protivtuženom plati i penale zbog neizvođenja radova u ugovorenom roku prvostepeni sud je zasnovao na stavu da je ugovor zaključen između tužitelja- protivtuženog i prvotuženog- protivtužitelja raskinut istekom roka od 15 dana od dana zaključivanja ugovora o dodatnim radovima, a da je tužitelj – protivtuženi dao saglasnost prvotuženom - protivtužitelju za izvođenje radova po izvedbenom projektu.

Ovaj sud u cjelosti podržava zaključak prvostepenog suda da je u konkretnom slučaju došlo do raskida ugovora o građenju, koji su zaključili tužitelj – protivtuženi i prvotuženi - protivtužitelj , i to protekom roka od 15 dana od dana zaključivanja zadnjeg ugovora između njih, kao parničnih stranaka (ugovora o dodatnim radovima od 25.07.2014. godine) i da su zaključivanjem ugovora od 30.01.2014. godine, te ugovora o dodatnim radovima od 25.07.2014. godine oni, kao ugovorne stranke izrazile volju, da bez obzira što prethodni ugovori nisu izvršavani u roku, da se ti ugovori ostave na snazi i da je tek istekom roka za izvršenje ugovora određenog zadnjim ugovorom iz 2014. godine, ugovor o građenju zaključen između tužitelja – protivtuženog i prvotuženog - protivtužitelja raskinut ex lege.

Nadalje, suprotno tvrdnjama žalbi tužitelja - protivtuženog i umješaka na njegovoj strani, Opštine Odžak, ovaj sud smatra da je pravilan zaključak prvostepenog suda da je tužitelj – protivtuženi dao prvotuženom – protivtužitelju saglasnost za izvođenje radova po izvedbenom projektu.

Naime, i ovaj sud je stava da je tužitelj – protivtuženi potpisivanjem anexa ugovora od 30.01.2014. godine u kojem je navedeno da su sastavni dijelovi tog ugovora, pored ostalog, predmjer i predračun radova iz izvedbenog projekta, po kojem se obračunavaju privremene i okončana situacija dao svoju pisanu saglasnost na izvršene izmjene radova

u odnosu na glavni projekat jer je u trenutku potpisivanja ovog ugovora jedini projekat bio projekat koji je izradio prvotuženi - protivtužitelj kao izvođač radova pod nazivom „izvedbeni projekat – dopunjena verzija vodotornja.

Na ovakav zaključak, po mišljenju ovog suda, upućuju i činjenice da je tužitelju – protivtuženom bilo poznato da prvotuženi - protivtužitelj izvodi radove po izvedbenom projektu, da je platio četiri privremene situacije za radove koji su izvođeni po izvedbenom projektu, te da je anex ugovora od 30.01.2014. godine sadržavao izmjenu ranije odredbe člana 19. ugovora od 14.12.2012. godine, jer je u istom navedeno da su sastavni dijelovi tog ugovora projektna dokumentacija glavnog projekta, tenderska dokumentacija, predmjer i predračun radova iz izvedbenog projekta po kojem se obračunavaju privremene i okončana situacija, da su radovi po izvedbenom projektu po pojedinim pozicijama završeni 79%, odnosno 93% sa aspekta finansijskog ulaganja i na kraju veoma je bitna činjenica da glavni projekat i tenderska dokumentacija od početka nisu bili kompatibilni.

Suprotno navodu žalbe tužitelja- protivtuženog ovaj sud, kao i prvostepeni sud smatra da je anex ugovora zaključen između tužitelja – protivtuženog i prvotuženog – protivtužitelja dana 30.01.2014. godine, a ne 03.01.2014. godine, jer se radi o ugovoru koji po Zakonu o obligacionim odnosima predviđa obaveznu pismenu formu, pa je zbog toga isti i zaključen onaj dan kada ga stranke potpišu i na njega stave pečat čime potvrđuju njegov sadržaj (član 72. ZOO)

Iz navedenih razloga ovaj sud smatra da žalba tužitelja i žalbe umješaka na strani tužitelja - protivtuženog, Agencije za vodno područje rijeke Save, neosnovano tvrdi da su tuženi morali biti obavezani na naknadu štete tužitelju, jer su izvodili i odobravali izvođenje radova protivno glavnom projektu i da je prvostepeni sud odbijajući tužbeni zahtjev u odnosu na oba tužitelja, iz stava prvog izreke, te u odnosu na prvotuženog – protivtužitelja iz stava drugog izreke pogrešno primjenio odredbe članova 124, 132, 154, 155 Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list R BiH“ broj: 2/92, 13/93 i 13/94, „Službene novine F BiH“ broj: 29/03), te članova 19, 20, 21, 24 i 28. Zakona o građenju („Narodne novine Županije Posavske broj :5/99, 7/00 i 5/01).

Iz istih razloga neosnovano žalba umješaka na strani tužitelja - protivtuženog Opština Odžak tvrdi da je prvostepeni sud pogrešno primjenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja – protivtuženog iz stava prvog izreke pobijane presude u odnosu na prvotuženog – protivtužitelja i u odnosu na drugotuženog, kao i tužbeni zahtjev iz stava drugog izreke u odnosu na prvotuženog - protivtužitelja i da je pogrešno primjenio član 630. Zakona o obligacionim odnosima, te članove 24. i 60. Zakona o građenju Županije Posavske.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu tužitelja – protivtuženog, u odnosu na drugotuženog prvostepeni sud je u pobijanoj presudi naveo da je u konkretnom slučaju rješenje o odobrenju za građenje predmetnog objekta od 03.12.2010. godine izdato na temelju glavnog projekta, koji nije korigovan prema primjedbama revizora, a primjedbe koje su uvezane u glavni projekat su obavezivale sve buduće sudionike u građenju, da je ovlašteni opštinski organ donio rješenje o odobrenju građenja na temelju tehničke dokumentacije, koja se morala korigovati shodno revizijskom izvještaju od 13.06.2010. godine, odnosno prema glavnom projektu koji nije bio podoban za gradnju vodotornja,

da su te primjedbe otklonjene izvedbenim projektom zbog čega ne postoji odgovornost drugotuženog kao nadzornog organa prema članu 20. Zakona o građenju Županije Posavske, kako su to umješači tvrdili i u toku prvostepenog postupka navodeći da drugotuženi nije provjerio i utvrdio da se objekat gradi u skladu sa građevinskom dozvolom, tehničkom dokumentacijom i zakonom.

Nadalje je prvostepeni sud naveo da tehnička dokumentacija podrazumijeva i izvedbeni projekat u kojem su otklonjeni nedostaci uočeni u glavnom projektu, koji su prema izvještaju o reviziji postali sastavni dio glavnog projekta, da su izmjene koje su sačinjene u okviru izvedbenog projekta takve da zahtijevaju dopunu odobrenja za građenje.

Prvostepeni sud je zatim naveo da je odredbom člana 26. stav 1. Zakona o građenju Županije Posavske propisano da se kontrola glavnog projekta mora obaviti ovisno o vrsti građevine u pogledu mehaničke otpornosti i stabilnosti, da navedena odredba nije postavila nikakva ograničenja za dobijanje izmjene odobrenja za građenje, da je takve izmjene moguće odobriti u pogledu bilo kojih radova i izgradnje koji utiču na tehnička svojstva građevine, da je zakonom propisana obaveza investitora da ishodi izmjenу odobrenja za građenje budući da su uz njegovu saglasnost radovi izvedeni protivno važećem odobrenju za građenje, a da je preporuku o izmjeni i dopuni odobrenja dao drugotuženi kao nadzorni organ svojim dopisom od 27.03.2015. godine u kojem je naveo da je tokom građenja izvršena izmjena koja direktno utiče na tehničko svojstvo građevine, a koja se odnosi na mehaničku otpornost i stabilnost.

Iz navedenog proističe da nisu tačne tvrdnje žalbi tužitelja i umješača na strani tužitelja - protivtuženog Agencije za vodno područje rijeke Save i Opštine Odžak da je prvostepeni sud pogrešno odlučio o tužbenom zahtjevu tužitelja – protivtuženog u odnosu na drugotuženog i potenciranje na tome da drugotuženi nije ispunio svoje ugovorne obaveze nadzora propisane ugovorom za pružanje usluge nadzora nad izvođenjem radova na izgradnji vodotornja.

Nadalje, tužitelj – protivtuženi i umješač na strani tužitelja – protivtuženog Opština Odžak neosnovano prigovaraju prvostepenom sudu da nije pravilno odlučio o dijelu protivtužbenog zahtjeva prvotuženog – protivtužitelja. Tužitelj neosnovano tvrdi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je naplata garancije izvršena protivno temeljnom poslu – ugovoru o građenju zbog čega tuženi – protivtužitelj ima pravo na vraćanje realizovane bankovne garancije.

Naime, prvostepeni sud je odlučujući o protivtužbenom zahtjevu prvotuženog, koji se odnosi na bankarsku garanciju obavezao tužitelja – protivtuženog da prvotuženom – protivtužitelju da na ime neosnovano realizovane bankovne garancije isplati iznos naveden u trećem stavu izreke pobijane presude, a odlučujući o tom dijelu protivtužbenog zahtjeva prvostepeni sud je u pobijanoj presudi naveo da je Privredna banka Sarajevo dana 13.12.2012. godine izdala bezuslovnu bankarsku garanciju za dobro obavljanje posla, kojom se obavezala korisniku garancije JP „Komunalac“ d.o.o. na prvi poziv platiti iznos od 10% od ukupno utvrđenog iznosa u ugovoru, a najviše do iznosa od 82.224,43 KM i to ukoliko izvođač ne ispunі odredbe predviđene ugovorom koje se odnose na traženu garanciju. U garanciji je navedeno da će se plaćanje izvršiti na prvi pismeni zahtjev korisnika garancije, koji sadrži dokaz da izvođač radova

prethodno pozvan da izvrši obaveze za koje se izdaje garancija nije u cjelosti ili djelomično izvršio ugovorne obaveze.

Nadalje, u pobijanoj presudi prvostepeni sud je naveo da je investitor JP „Komunalac“ d.o.o. O. Privrednoj banci podnio zahtjev za isplatu iznosa od 85.224,43 KM na temelju безусловne bankarske garancije kojemu je navedena banka isplatila dana 17.03.2016. godine. Prvostepeni sud se zatim pozvao na odredbe članova 1083. i 1087. Zakona o obligacionim odnosima, te zaključio da se u konkretnom slučaju radi o безусловnoj bankovnoj garanciji na prvi poziv, da nakon što banka isplati korisnika garancije, te prije, ili nakon što se banka naplati od nalogodavca na osnovu ugovora o izdavanju garancije, nalogodavac može od korisnika potraživati iznos kojeg je banka isplatila korisniku garancije shodno članu 1087. stav 3. navedenog zakonskog propisa. Prvostepeni sud je smatrao da se zahtjev za isplatu iznosa po garanciji, iz protivtužbenog zahtjeva zasnivao na istim tvrdnjama na kojima se zasnivao i tužbeni zahtjev, pa kako je smatrao da prvotuženi – protivtužitelj nije bez saglasnosti naručitelja radove izveo suprotno glavnom projektu, niti postoji njegova odgovornost za napuštanje gradilišta, jer je gradilište napustio zbog neplaćanja V i VI privremene situacije, a u konačnici ne postoji njegova odgovornost za izvršenje radova prema glavnom projektu, zaključio je da je naplata garancije izvršena protivno osnovnom pravnom poslu – ugovora o građenju, te je iz tih razloga odlučio kao u trećem stavu izreke pobijane presude.

Navedene činjenične i pravne zaključke prvostepenog suda iz pobijane presude ovaj sud prihvata u cjelosti kao pravilne i potpune, pa iz tih razloga smatra da je odluka prvostepenog suda i u ovom dijelu pravilna i zakonita, te da žalba tužitelja – protivtuženog i žalba umješaka na strani tužitelja – protivtuženog, Opštine Odžak neosnovano napada presudu prvostepenog suda tvrdeći da nisu bili ispunjeni uslovi za obavezivanje tužitelja - protivtuženog za isplatu iznosa neosnovano realizovane bankarske garancije prvotuženom – protivtužitelju.

Tužitelj pobija prvostepenu presudu i u dijelu koji se odnosi na troškove postupka - (stav pet izreke), koji su dosuđeni tuženim. O troškovima postupka prvostepeni sud je po ocjeni ovog suda pravilno odlučio, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine F BiH“ broj: 22/04) i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi F BiH („Službene F BiH“ broj 18/05) imajući u vidu vrijednost predmet spora po tužbi i po protivtužbi.

Žalba nije u pravu kada tvrdi da tuženi – protivtužitelj nije imao pravo na troškove zastupanja na pripremnom ročištu održanom dana 13.04.2016. godine i nagradu za 6 sati odsustva iz kancelarije radi prisustva ovom ročištu kao i naknadu troškova prevoza radi dolaska na ovo ročište i nije tačno da je ovo ročište odloženo krivicom tuženog i da je on na tom ročištu podnio neurednu protivtužbu. Naime, iz sadržaja zapisnika sa pripremnog ročišta održanog dana 13.04.2016. godine se vidi da je ovo pripremno ročište odloženo na zahtjev punomoćnika tužitelja, koji je tražio dodatno vrijeme za proučavanje i davanje odgovora na protivtužbu, a ne iz razloga navedenih u žalbi tužitelja. Takođe žalba tužitelja neosnovano prigovara prvostepenom sudu što je prvotuženom – protivtužitelju priznao sudske troškove koji se odnose na taksu na protivtužbu i taksu na presudu, jer isti nisu plaćeni.

Ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je tuženom – protivtužitelju priznao i ove troškove, jer će isti biti pinudno naplaćeni od

prvotuženog- protivtužitelja, shodno odredbi člana 31. Zakonu o sudskim taksama Županije Posavske („Narodne novine Županije Posavske“ broj: 2/09).

I žalba prvotuženog – protivtužitelja nije osnovana.

U podnesenoj žalbi prvotuženog se navodi da je prvostepeni sud pogrešnim činjeničnim utvrđenjem i pogrešnom primjenom materijalnog prava odbio dio protivtuženog zahtjeva prvotuženog – protivtužitelja, kojim je tražio isplatu iznosa od 239.992,21 KM na ime dijela neizvršenih ugovornih obaveza, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

Ovaj sud smatra da je žalba prvotuženog – protivtužitelja neosnovana iz istih razloga iz kojih nije osnovana ni žalba koja se odnosi na tužbeni zahtjev tužitelja kojim se traži završetak radova i isplata ugovorne kazne, jer raskidom ugovora prema odredbi člana 132. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima otpadaju sve obaveze ugovornih stranaka po njemu.

Nadalje, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud, suprotno podnesenim žalbama u pobijanoj presudi pravilno primijenio materijalno pravo i to odredbe članova 124., 132. stav 1., 262. stav 2., 633., 1083. i 1087. Zakona o obligacionim odnosima, te odredbe 20., 24., 26., 33., 42. i 45. Zakona o građenju Županije Posavske

Takođe, suprotno podnesenim žalbama, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi sve izvedene dokaze, na osnovu kojih je utvrdio pravno relevantne činjenice cijenio u skladu sa članom 8. ZPP F BiH i u pobijanoj presudi stečeno uvjerenje o istim opravdao uvjerljivim i logičnim razlozima.

Žalbe nisu u pravu ni kada prvostepenom sudu prigovaraju što nije cijenio pojedine izvedene dokaze, jer je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude naveo da su ti dokazi (iskazi svjedoka i zakonskih zastupnika) izvedeni, ali nisu pojedinačno obrazlagani smatrajući da je to suvišno obzirom na činjenična utvrđenja do kojih je došao temeljem mnogobrojne i detaljne materijalne dokumentacije u spisu.

Ovakav stav prvostepenog suda u pogledu ocjene navedenih dokaza, odnosno izostanka njihove ocjene, čemu žalba tužitelja – protivtuženog prigovara je pravilan i osnovan.

Zbog izloženog valjalo je odlučiti kao u dispozitivu ove presude primjenom člana 226. ZPP F BiH.

Primjenom člana 397. stav 1. ZPP F BiH, odbijen je zahtjev tužitelja – protivtuženog, umješača na strani tužitelja – protivtuženog, Agencije za vodno područje rijeke Save, umješača na strani tužitelja – protivtuženog Opštine Odžak i prvotuženog - protivtužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe, jer su njihove žalbe odbijene kao neosnovane.

Primjenom člana 397. stav 1. ZPP F BiH odbijeni su i zahtjevi prvotuženog i drugotuženog za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu, jer ovi troškovi nisu bili potrebni radi zaštite njihovih interesa.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Sudija
Dženeta Pašalić